

ٿل ڪينال ۽ ڪجهه حقيقتون

مشتاق راڄپر

مشرف حڪومت ڪالاباغ ڊيم ۽ پاشا ڊيم جو معاملو اٿاري گريٽر ٿل ڪينال خلاف هلندڙ سنڌ جي جدوجهد کي نظرانداز ڪري ڇڻ ته ان ڪينال کي ڦٽائڻ ۽ هضم ڪرڻ جو مقصد عملن حاصل ڪري ورتو آهي. ظاهر آهي ته ملڪ جو سڄو اقتدار ۽ وسيلا گذريل سٺ سالن کان سندن هٿ جي تري تي رکيل آهن، عوامي تحريڪن ۽ جدوجهدن کين ڪمزور نه ڪيو آهي، پر جهڪايو نه آهي. اهوئي سبب آهي جو سنڌ جي مظلوم عوام جي پاڻيءَ مٿان ٿل ڪينال وارو لڳل ڌاڙو حڪمران هضم ڪرڻ لاءِ ان کان به وڌيڪ خطرناڪ معاملو اٿارڻ جهڙيون حڪمت عمليون ڪري رهيا آهن.

اڄوڪي پاڪستان جي Power Structure ۾ سنڌي ماڻهو ڪٿي به نظر نٿو اچي، شايد هڪ ڏينهن لاءِ سنڌ جي مفادن جي ڳالهه سمجهندڙ ۽ ڪندڙن مان ڪو هڪ ماڻهو به اقتداري فيصلا ساز مشينريءَ جو حصو نه رهيو آهي. تڏهن ئي ته نه صرف سنڌ جو ماڻهو غربت ۽ مفلسي ۾ زندگي بسر ڪري رهيو آهي، پر سندس قدرتي وسيلن تي ٻين صوبن جي ماڻهن جو قبضو آهي، اسان وٽ جيڪي صنعتون آهن جيڪي سرڪاري ادارا آهن تن ۾ سنڌي ماڻهن لاءِ ڪا جاءِ نه آهي، ڇو ته پاڪستان ٺهڻ کان وٺي سنڌين کان سندن صوبي مٿان حق حڪمراني ڪسيو ويو، مسلسل فوجي حڪومتن جي ڪري نه ملڪ ۾ جمهوريت کي هلڻ ڏنو ويو ۽ نه ئي آئين ۽ قانون جي بالادستي قائم ٿي سگهي.

فوجي جنرلن ۽ سندن سياسي ڪمدارن پنهنجا پپ پري هڪڙن مخصوص حلقن ۽ گروهن کي پئي فائدا ڏنا آهن، نتيجي ۾ اڄ زندگيءَ جي هر شعبي ۾ مافياڻن جو ڪنٽرول آهي، ڪهڙو ادارو، شعبو، ڪاروبار ۽ ڌنڌو آهي، جتي گينگسٽرس ۽ مافياڻون نه وينيون هجن. اڄ اسين جيڪو به سهون پيا، جن به بيوسين ۽ محرومين جو شڪار آهيون، سو سڀ نتيجو آهي ان موجوده طاقت جي ڍانچي Power Structure جو جيڪو سالن کان پئي پليو، وڌيو ۽ سگهارو ٿيو آهي.

پنهنجي سرشت ۾ غير جمهوري ۽ لاتعلق Indifferent هجڻ جي ڪري لکين سنڌي عوام جي احتجاجي ۽ اختلافي آوازن جو ڪوبه نوٽيس نه ٿو ورتو وڃي، پر سنڌ جي جمهوري، سياسي تحريڪ جي سرفروش ڪارڪنن کي پنهنجي ڪيس ۽ وقت جي نه صرف مڪمل ڄاڻ رکڻ گهرجي، پر ٻين ساٿين ۽ عوام جي وڏي اڪثريت کي پڻ ڄاڻ ۽ علم ڏيندو رهجي ته اسان سان ڇا ٿيو آهي؟

موجوده جنرل مشرف جيڪو عالمي توڙي ملڪي ميڊيا جو ”تمام پيارو“ ۽ ”مشهور“ سمجهيو ويندو هو، تنهنجي اصليت هاڻ پڌري ٿي رهي آهي، هاڻي عالمي ميڊيا مشرف جي پاليسين ۽ ڳالهين کي ”نسور و سچ“ مڃڻ لاءِ تيار ناهي، ان بظاهر Soft-Spoken جنرل سنڌ جي مٿان ٿل ڪينال جهڙو تباھ ڪن منصوبو مڙهيو، مشرف جيترو ڏوهه ملڪ جو آئين توڙڻ ۽ غير جمهوري حڪومت قائم ڪرڻ جو ڪيو آهي. ان کان به وڌيڪ تباھ ڪن فيصلو ٿل ڪينال ناهڻ جو ڪيو آهي. گريٽر فلڊ ٿل ڪينال سنڌ لاءِ ڇو تباھ ڪن آهي ۽ ڪيئن سنڌو درياءَ مٿان هڪ ڌاڙو آهي. ان لاءِ اڇو ته ٿورو پسمنظر ۾ هلون.

هي منصوبو واڀا جي چوڻ تي وفاقي سرڪار ناهي رهي آهي، جنهن تي هڪ اندازي مطابق 30 ارب روپيا خرچ ٿيندو.

هن منصوبي تي عمل واڀا ڪرائي رهي آهي، جنهن ۾ 90 سيڪڙو آفيسر پنجاب سان تعلق رکندڙ آهن.

هن منصوبي جو فائدو رڳو ئي رڳو پنجاب کي ٿيندو، ٻئي ڪنهن به صوبي کي ڪو فائدو نه ٿيندو ۽ جڏهن ته ڪينال وفاقي حڪومت پنهنجن فنڊز مان ناهي رهي آهي، ٻين لفظن ۾ ته وفاقي پئسا جيڪي سمورن صوبن جا گڏيل آهن اهي صرف پنجاب تي خرچ ڪيا پيا وڃن.

چيو پيو وڃي ته ٿل ڪينال جون 2008ع تائين نهي مڪمل ٿي ويندو. ٿل ڪينال جو پاڻي پنجاب جي بکر، ليا، خشاب ۽ جهنگ ضلعن کي ملندو. ياد رهي ته هي منصوبو پٽي صاحب جي دور حڪومت ۾ 1975ع ۾ قومي اقتصادي ڪائونسل (ECNEC) جي هڪ گڏجاڻيءَ ۾ گريٽر ٿل ڪينال جي نالي سان رد ڪيو ويو هو.

هي ڪينال چشم جهلم لنڪ ڪينال مان ادي ڪوٽ وٽان نڪرندو جتان منهن اڳ ئي نڪتل آهي.

هتي توهان کي اها به خبر هجي ته چشم جهلم لنڪ ڪينال کي صرف ٻوڏ جي موسم ۾ وهڻو آهي، پر ان جي برعڪس هي ڪينال سڄو سال وهي ٿو، اهو

کينال اصل ۾ سڀني صوبن جو گڏيل کينال آهي، پر ان مٿان اڪيلي پنجاب جو قبضو آهي. جيڪو ٻين صوبن جي مفادن ۽ حقن کي نظر انداز ڪندي فقط پنهنجي مفاد لاءِ وهائي رهيو آهي.

ٿل کينال لاءِ چيو وڃي ٿو ته ان تي 20 لک ايڪڙ زمين آباد ڪئي ويندي. پر حيرت جي ڳالهه اها آهي ته هن منصوبي جون فزيبليٽي رپورٽون به اڳوات تيار نه ڪيون ويون، يعني جيئن عام طور تي ڪنهن به ترقياتي منصوبي لاءِ (پي سي ون) ۽ (پي سي ٽو) جوڙيون آهن، تفصيل جمع ڪبا آهن، اهڙيون قانوني ضرورتون به پوريون ڪرڻ جي ضرورت ئي نه محسوس ڪئي وئي.

اهو به ياد رهي ته پاڪستان ٺهڻ کانپوءِ ملڪ ۾ پاڻي جي ورڇ جو صرف هڪڙو معاهدو ٿيو آهي. سو معاهدو 1991ع ۾ ٿيو جنهن کي سنڌ جي ماڻهن رد ڪيو هو، ڄام صادق علي جي حڪومت ۾ ٿيل ان معاهدي ۾ هن ٿل کينال جو ڪوبه ذڪر نه آهي، پر مشرف حڪومت اهو چئي هن منصوبي کي جائز قرار ڏنو ته پنجاب پنهنجي حصي جي پاڻيءَ مان اهو کينال وهائيندو ۽ وري چيو ويو ته جون ۽ سيپٽمبر جي مهينن دوران ايندڙ ٻوڏن جو پاڻي ان کينال ۾ ويندو. اهو فرض ڪيو ويو آهي ته جون ۽ سيپٽمبر جي مهينن ۾ ٻوڏ جو پاڻي 26 کان 38 هزار ڪيوسڪ ضرور ايندو ۽ باقي رهيل 47 کان 58 هزار ڪيوسڪ پاڻي پنجاب پنهنجي حصي جو هن کينال ۾ ڇڏيندو.

هتي اهو به فرض ڪيو ويو آهي، ته ٻوڏ جا مهينا جون کان سيپٽمبر آهن، جيڪا ڳالهه صحيح نه آهي ڇو ته گذريل سالن جو رڪارڊ (1995ع کان 2003ع تائين) ٻڌائي ٿو ته ڪوٽڙي کان هيٺ جون ۽ سيپٽمبر جي مهيني ۾ ٻوڏ جو پاڻي نه وهيو آهي، ائين ضرور آهي ته ڪجهه سالن ۾ ڪوٽڙي بئراج کان هيٺ جولاءِ ۽ آگسٽ جي ڪجهه ڏينهن ۾ پاڻي وهيو آهي پر سي به مهيني جا ڪجهه ڏينهن 31 ئي تاريخون نه وهيو آهي.

هتي اهو به ياد ڪرڻ گهرجي ته پنجاب ان کينال ٺاهڻ لاءِ پاڪستان ٺهڻ کان اڳ ڪوششون ڪندو رهيو آهي، اها ڳالهه رڪارڊ تي آهي ته گذريل صديءَ جي شروعات ۾ ٻه ڀيرا پنجاب جي حڪومت انگريز سرڪار کي اهو کينال ٺاهڻ لاءِ زور ڀريو هو، يعني 1923ع ۽ 1934ع ۾ پنجاب جي تجويزن کي انگريز گورنر جنرل هيٺين سببن جي ڪري رد ڪيو هو.

1 - اهو علائقو بيڪار زمين تي ٻڌل آهي، جنهن مان ڪوبه فصل نه ٿيندو.

2 - ان کينال مان درياءَ جي چوڙ واري علائقي سنڌ کي سخت نقصان

پهچندو.

پتي صاحب جي دور حڪومت ۾، ان منصوبي کي ٻيهر قومي اقتصادي ڪائونسل جي ايگزيڪيوٽو ڪميٽيءَ جي اجلاس ۾ 19 آگسٽ 1975ع ۾ آندو ويو، پر ٻيهر رد ڪيو ويو. اصل ۾ اهو ٿل کينال ڪالاباغ ڊيم سان ڳنڍيل گڏيل ايريگيشن منصوبن جو حصو هو، جنهن کي ڪالاباغ ڊيم رائيٽ بينڪ کينال، ليفٽ بينڪ کينال، سي آر سي وي ۽ سي جي لنڪ کينال انهن سڀني تي ڪالاباغ ڊيم کانپوءِ عمل ٿيڻو هو، پر قومي اقتصادي ڪائونسل جي ايگزيڪيوٽو ڪميٽي انهن منصوبن کي هميشه لاءِ رد ڪري ڇڏيو، جنهن کانپوءِ مسلسل ڪالاباغ ڊيم ٺاهڻ جون ڪوششون ڪيون پيون وڃن، جنهن کي سنڌ سميت تنهي صوبن رد ڪري ڇڏيو آهي.

پر جيئن ته ڪالاباغ ڊيم کي رد ڪيو ويو، تنهن ڪري ان ساڳئي علائقي ۾ ٻين نالن سان نون منصوبن جي ٺاهڻ جون سازشون ۽ ڪوششون جاري رهنديون ۽ ساري آهن، جن جو ڪم ۽ مقصد اهو ساڳيو ڪالاباغ ڊيم ۽ گريٽر ٿل کينال وارو آهي.

جڏهن ٿل فلڊ کينال جي منصوبي کي منظوري لاءِ ارسا ۾ پيش ڪيو ويو ته اتي سنڌ جي نمائندي جي مخالف ووت جي باوجود کينال جي منظوري ڏني وئي، حالانڪ ارسا ۾ فيصلا اڪثريت راءِ بجاءِ گڏيل راءِ سان ٿيندا آهن پر ان نقطي جي خلاف ورزي ڪئي وئي. ٿل کينال تي بلوچستان کي راضي ڪرڻ لاءِ کيس ڪچي کينال جو آسرو ڏنو ويو، ته ان ذريعي سندس سڀي ۽ ڪچ جي زمين آباد ڪرائي ويندي. پر ڇا بلوچستان اهو نه ٿو سمجهي ته ڪچي کينال جو وڏو حصو پنجاب جي اندر هوندو، پوءِ آخر ۾ ڪيترو پاڻي بلوچستان لاءِ بچندو، جيڪي ماڻهو هن ملڪ جو ماضي سمجهن ٿا سي ڄاڻين ٿا ته بلوچستان جي اکين ۾ ڌوڙ وڌي وئي آهي ۽ درحقيقت هي ڪچي کينال به پنجاب جي ترقي جو منصوبو آهي.

1991ع واري پاڻي جي معاهدي جو جائزو وٺبو ته ان ۾ پاڻيءَ جي موجودگي 117 ملين ايڪڙ فوٽ ظاهر ڪئي وئي آهي، 117 ايم اي ايف جا انگ اکر 1991ع جي معاهدي کان اڳ جا آهن ۽ بدني تي جي ڳالهه هي آهي ته 1991ع کان اڳ وارا سمورا دستاويز ۽ ڪاغذ سنڌ سيڪٽريٽ ۽ واڊا مان تباه ڪري غائب ڪيا ويا آهن ته جيئن اصليت جي خبر نه پوي. جڏهن 1980ع جي ڏهاڪي جي شروعاتي سالن واري رڪارڊ موجب پاڻي 105 ملين ايڪڙ فوٽ موجود هو، يعني اضافي 12 ايم اي

ايف جيڪو ورهايو ويو آهي، اهو پاڻي موجود ئي نه آهي. تنهن مان ظاهر آهي ته جڏهن پنجاب اهو چوي ٿو ته هو پنهنجي حصي جو پاڻي کڻي رهيو آهي ته اهو ڪوڙ آهي ڇو ته اهو پاڻي موجود ئي نه آهي. ان جائزي مان اهو ظاهر ٿئي ٿو ته سالانه پاڻيءَ جي ڪوٽ 9 سيڪڙو ته هر حالت ۾ موجود آهي، ڇو ته 1991ع واري پاڻي معاهدي وارا انگ اکر ئي ڪوڙا آهن، پر پوءِ ٿل فلڊ ڪينال لاءِ پنجاب پنهنجي حصي مان 47 کان 58 هزار ڪيوسڪ پاڻي ڪيئن کڻندو؟ پاڻيءَ جي اڳ ئي موجود ڪوٽ جو مثال 2000ع ۽ 2001ع جي انگ اکرن تي غور ڪيو. خريف ۾ ڪوٽ رهي 57 سيڪڙو ۽ ربيع ۾ رهي 29 سيڪڙو. ٿل ڪينال جي منصوبي جي (پي سي هڪ) اهو ٻڌائي ٿي نه ٿي ته جون کان سيپٽمبر جي چئن مهينن ۾ ٻوڏ جي پاڻيءَ جا انگ اکر ڪهڙا آهن؟ جنهن مان پنجاب 27 کان 38 هزار ڪيوسڪ پاڻي کڻڻ جي ڳالهه ڪئي آهي. اصل ۾ ڇا آهي ته ڪوٽڙي کان هيٺ جون توڙي سيپٽمبر ۾ ٻوڏ جو پاڻي وهي ٿي نه ٿو ته انگ اکر ڪٿان اچن سواءِ ڏهن سالن ۾ هڪڙو دفعو جون جي پهرين هفتي ۽ سيپٽمبر جي آخري هفتي جي.

ڪوٽڙي کان هيٺ پاڻي ڇڏڻ جو مقدار 1959ع ۾ عالمي بينڪ هندستان ۽ پاڪستان سان ڳالهين کانپوءِ گهٽ ۾ گهٽ ٽي هزار ڪيوسڪس پاڻي سڀ مهينا وهائڻ تي اتفاق ڪرايو هو. جڏهن ته ان کان علاوه ٻوڏن جو پاڻي بنا روڪ جي الڳ وهندو رهندو، پر ان اتفاق ۽ معاهدي تي سڄو سال عمل نه ٿو ٿئي، سنڌ جو موقف اهو هو ته ڪنهن به مهيني ۾ گهٽ ۾ گهٽ اهو مقرر ٿيل پاڻي 3 هزار ڪيوسڪس وهڻ گهرجي.

ٿل ڪينال جي حوالي سان هڪ ٻي ڳالهه به آئين جي خلاف ٿي اها هي ته جنهن طرح سان هن منصوبي جي منظوري ڏياري ويئي اهو ترقياتي منصوبن جي آئيني طريقي جي خلاف هو. مثلن قانوني طريقو هي هو ته پاڻي ۽ بجليءَ جي وزارت هن منصوبي جي پهريان فزيبلٽي رپورٽ تيار ڪرائي ها، جيڪا (پي سي هڪ) کان به اول هجي ها، پر آئين نه ڪيو ويو ۽ ان جي ابتڙ سي ڊي ڊبليو پي (Central Development Working Party) اهو منصوبو قومي اقتصادي ڪائونسل جي ايگزيڪيوٽو ڪميٽي (ECNEC) ڏانهن کڻي ويئي، اهو سڄو طريقو غيرقانوني ۽ آئين جي خلاف آهي پر ان ڳالهه کان وڌيڪ غيرآئيني ڳالهه اها ٿي جو ٿل ڪينال جو ڪم ته شروع ڪيو ويو ۽ ايڪنيڪ (ECNEC) کان هڪ سال بعد منظوري ورتي وئي. (ياد رهي ته سنڌ جي تڏهوڪي ناٿي واري وزير حفيظ شيخ ٿل ڪينال جي منظوري تي صحيح ڪئي هئي.) ان کان اڳ سنڌ حڪومت سرڪاري طرح ان

منصوبي جي مخالفت ڪري چڪي هئي. 24 فيبروري 2002ع تي رات جو دير سان سنڌ حڪومت کي خط مليو ته 26 فيبروري تي ايڪنيڪ (ECNEC) جو اجلاس رکيو ويو آهي، جنهن جي ايجنڊا ٿل ڪينال هوندي. ايتري توري وقت ۾ سنڌ جي نمائندي کي اجلاس جي تياري ڪرڻ ۽ پنهنجو ڪيس ٺاهڻ جو تائيم ئي نه مليو، ٻين لفظن ۾ ته اڳواٽ تياري ڪرڻ جو وقت ڄاڻي وائي نه ڏنو ويو. گڏجاڻي جي نوڏينهن بعد سنڌ حڪومت پنهنجا اعتراض 7 مارچ 2002ع تي وفاق ڏانهن ڏياري موڪليا ۽ پنهنجو احتجاجي نوٽ رڪارڊ ڪرايو. سنڌ پنهنجي احتجاج ۾ صاف صاف لکيو ته، ”جيڪڏهن اهو ڪينال ٺاهيو ويو ته ڪوٽڙي کان هيٺ پاڻيءَ جو ڦڙو به نه وهندو، جنهن ڪري سماجي ۽ معاشي مسئلا پيدا ٿيندا، سامونڊي آب حيات ختم ٿي ويندي.“

پر انهن اعتراضن جي باوجود ٿل ڪينال جو ترقياتي ڪم تيزي سان هلي رهيو آهي ۽ جڏهن ٺهي پورو ٿيندو (2008ع تائين) چشمه جهلم لنڪ ڪينال مان پاڻي کڻندو اهو پاڻي هڪ لک ڪيوسڪ تائين هوندو.

سنڌ جي پاڻيءَ تي ايڏو وڏو ڌاڙو اسان سمورن جي اکين آڏو هنيو پيو وڃي، جنهن تي مسلسل جدوجهد ۽ احتجاج جي ضرورت آهي. ان لاءِ ضروري آهي ته ٿل ڪينال جي سنڌ مٿان تباه ڪن اثرن بابت ماڻهن کي ڄاڻ ڏني وڃي، ڇو ته ڄاڻ ۽ سمجهه بنا، شعور ۽ ادراڪ بنا نه پنهنجو آئيندو بچائي سگهجي ٿو نه ئي ڊگهي جدوجهد لاءِ سماج کي تيار ڪري سگهجي ٿو.

جو دم غافل، سو دم ڪافر!

(هن مضمون لکڻ ۾ گهڻي مدد محترم ايم ايڇ پنهور جي تحريرن مان ورتي وئي آهي، جنهن لاءِ سندس ٿورا مڃتا ٿا.)

